

MISSA EXEQUIAL DEL RVD. LLIC. ÀNGEL MIRALDA I TORRENTÓ

Homilia pronunciada a la parròquia de Sant Domènec de Vic, el dia 13 de febrer del 2012

Mn. Àngel Miralda i Torrentó ha arribat al terme del seu pelegrinatge per aquest món i ha estat cridat a la casa del Pare després d'una llarga vida i d'un fecund sacerdoci. I nosaltres, en esperit de caritat cristiana, preguem per ell i li donem cristiana sepultura en l'espera de la resurrecció dels mort quan Jesús, el Senyor, es manifesti ple de glòria i majestat a la fi dels segles.

Déu porta a plenitud la humanitat per mitjà dels seu Fill estimat, Jesús. Tota vida humana té la seva plenitud en ell, el Salvador de tots els homes. La nostra pregària pel nostre germà, Mn. Àngel Miralda, té, en aquests moments de la seva mort i el seu enterrament, aquest sentit: que Jesús mateix, amb el seu amor misericordiós, aculli tota la seva vida en allò que és digne del seu Regne, i que, amb aquesta mateixa misericòrdia, purifiqui el que encara pogués restar en el seu cor d'imperfecció, perquè pugui participar ja ara de la plenitud de la vida eterna en el Regne dels benaurats, promès als qui han estat servidors fidels i prudents.

Mirant la vida de Mn. Miralda en la perspectiva del temps, veiem que ell ha estat un sacerdot lliurat fidelment a la diòcesi en tots aquells ministeris encomanats pels bisbes diocesans. La seva vida sacerdotal ha estat al servei dels diferents camps diocesans de l'apostolat, intentant de coordinar i animar els seminaristes, les dones i els joves d'Acció Catòlica, els sacerdots, la catequesi, els missioners... Tots vosaltres sou testimonis del seu zel, la seva dedicació, el seu ben fer, la seva delicadesa, la seva fidelitat a Crist i a l'Església, la seva atenció i escolta a les persones, la seva saviesa i prudència... Mn. Àngel Miralda ha estat un servent de Crist i de la seva Església en l'atenció a les persones en els ministeris encomanats. El seu nom "àngel", que significa 'el qui exerceix un servei, enviat en missió de gràcia als qui han d'heretar la salvació' (cf. He 1,14), s'adiu perfectament a la seva persona, a la seva vida i al seu ministeri. I de tot això nosaltres en donem gràcies a Déu en aquests moments de dolor i esperança pel seu traspàs a la casa del Pare.

La feblesa de l'ancianitat ha estat llarga. Les forces i la vista se li han anat afeblint. En diferents llocs ha estat acompanyat i servit: al Seminari Diocesà, a la Casa Sacerdotal, a la Residència de les Josefines de la Caritat. En tots els llocs ha deixat el testimoni de l'home que, tot i la seva feblesa, no ha deixat mai de confiar i esperar, estimar i pregar.

A l'evangeli hem escoltat com Jesús pregava amb confiança filial al Pare. La seva pregària era orientar totes les coses a Déu, a la voluntat del Pare. Aquesta era la disposició més profunda del cor de Jesús quan pregava. La voluntat del Pare és el pol d'atracció dels pensaments, els desigs i les pregàries de Jesús. En tot veia sempre el Pare. El Pare era per a ell la gran i única realitat en què vivia i a la que volia orientar-ho tot. Ell és el Fill del Pare que no vol fer res més que la seva voluntat. Aquesta és la relació única i irrepetible de Jesús amb el Pare. Ningú com ell no pot dir Pare a Déu, ningú com ell no ha viscut la relació de filiació amb Déu. Ningú com ell no ha viscut la confiança de Fill amb el Pare. Perquè ell és el seu Fill unigènit i etern. Però també, al mateix temps, la pregària de Jesús és model de la nostra pregària cristiana. L'autèntica pregària és la que porta a la criatura humana en relació de confiança amb Déu, a qui podem dir amb tota veritat Pare, perquè en Jesús nosaltres hem esdevingut fills de Déu.

Mossèn Àngel ha estat home de pregària i mestre de pregària, des de la senzillesa i la pobresa del qui sap que tot és do i tot és gràcia i que l'home és realment gran quan cau de genolls en esperit d'adoració i de confiança davant Déu. El secret de la vida sacerdotal de Mn. Miralda ha estat la seva vida de pregària fidel en l'escola de Jesús: Veniu a mi, tots els qui esteu cansats i afeixugats; jo us faré reposar. Accepteu el meu jou i feu-vos deixebles meus, que jo sóc benèvol i humil de cor, i trobareu el repòs que tant desitjàveu. Qui entra en la seva escola troba el repòs i la pau que ningú ni res, tret de Jesús, no pot donar.

Mn. Àngel Miralda va rebre el sacerdoci en uns moments en què la sang dels màrtirs era llavor de sants sacerdots al servei del Poble de Déu. En tota la seva vida sacerdotal ha portat en el seu cor el neguit i el servei de les noves vocacions. En el seu ministeri i en el seu magisteri en els diferents camps de les ciències eclesiàstiques ha estat servidor dels seminaristes i dels sacerdots. Durant la seva llarga ancianitat i feblesa he tingut la gràcia de poder-lo visitar moltes vegades. Sempre expressava l'alegria per la visita i sempre parlàvem de la preocupació per les vocacions sacerdotals i acabàvem llegint un fragment del Nou Testament i de La imitació de Crist, el Kempis. Amb fruïció escoltava les paraules de vida i esperança. El seu sacerdoci no fou mai la d'un funcionari, sinó el d'un enamorat del Senyor i de la seva Església, sentint en el seu cor el batec de l'Església en les seves lluites i esperances. Que ell sigui ara intercessor davant el Pare per la nostra Església diocesana! Que pregui davant el Pare, perquè el Senyor ens doni les vocacions sacerdotals que necessitem per al servei de les parròquies i comunitats de la nostra diòcesi!

Celebrem la missa exequial pel nostre germà Mn. Àngel Miralda. Celebrem el millor que tenim els cristians, el sacrifici de Crist per la salvació del món. La fe cristiana ha acompanyat al nostre germà tota la seva vida, des de la seva infància en el poble i parròquia natal de Sant Salvador de Guardiola, fins a la seva mort; la fe que l'ha fet formar part per pura gràcia del poble dels senzills, d'aquells que ens ha dit Jesús en l'evangeli: Us enalteixo, Pare, Senyor del cel i de la terra, perquè heu revelat als senzills tot això que heu amagat als savis i als entesos, Sí, Pare, així us ha plagut a vós. I amb aquesta mateixa fe celebrem l'Eucaristia i preguem per ell. Amb aquesta mateixa fe l'acomiaem. I tot veient com la fe cristiana l'ha acompanyat i l'ha ajudat a donar-se als altres, nosaltres no podem fer res més que tornar a emprendre amb força el nostre camí, des de la veritat de Crist, des de la llum de Crist. La fe cristiana dóna sentit a la vida perquè il·lumina el misteri de l'home en tota la seva realitat. Com ens diu el segon Concili Vaticà: «És ben veritat que el misteri de l'home només s'aclareix de debò en el misteri del Verb Encarnat... Per Crist i en Crist s'il·lumina l'enigma del dolor i de la mort, enigma que, fora del seu Evangeli, ens aclapara. Crist ressuscità, destruint la mort amb la seva mort, i ens donà la vida, a fi que, fills en el Fill, clamem en l'Esperit: Abbà, Pare! (GS, 22).

Per això en la fe cristiana tenen ple sentit les paraules del profeta Isaïes que hem escoltat en la primera lectura: El Senyor farà desaparèixer en aquesta muntanya el vel de dol que cobreix tots els pobles, el sudari que amortalla a les nacions; engolirà per sempre la Mort... Aquell dia diran: Aquí teniu el nostre Déu, de qui esperàvem que ens salvaria: alegrem-nos i celebrem que ens hagi salvat. I amb aquesta fe donem sepultura al nostre germà. Una fe que ens obre a l'esperança de la vida eterna i de la resurrecció. Una fe que en la celebració de l'Eucaristia ens dóna la certesa de la nostra esperança, ja que ens fa tastar ja des d'ara en el temps la primícia dels béns futurs.

Germà, Àngel Miralda, no tinguis por del qui t'ha cridat a la vida eterna, és el Pare estimat. Deixa't en mans del qui sempre t'ha estimat i en mans dels qui has posat

tota la teva vida. Acull la misericòrdia del qui és el teu Salvador, Senyor i Amic, Jesucrist. Entra en el mateix Regne i possessió dels qui t'han precedit i estimat, deixant-se portar per l'Esperit Sant, dels sacerdots sants de la diòcesi, dels bisbes sants que han servit l'Església de Vic. Que santa Maria, sota l'advocació de Montserrat, albirada en el seu tron des de la teva casa natal i poble i sant Josep, patró de la casa on has fet el teu traspàs, siguin al teu costat i et condueixin amb els àngels al sojorn dels benaurats en la vida eterna. Amén.